

3. Astea

MARKELEK KAMELUAK
EKARRI DAUZ GUZTIENTZAT
BERE URTEBETETZEAGAITIK

!!!SORPRESA!!!

“Benetako poza oztopo barik partekatzen da”

Parrokia mobimentuz beteta egoan: gurasoak alkarri agur esaten, haurrak irribarrez sartzen eta katekista besoak zabalik hartzen. Ane taldean nahastu zan, amak atletik agurtzen eban bitartean.

Barruan, gela kolorezko zirkulu bat zan: kojina lurrean, kurutze bat horman eta kandela bat biztuta erdian. Haurren artean, lkerrek, gupildun aulkian, isilik aditzen eban Bibliaren irakurketa. Bat-batean katekistarengana makurtu eta irribarrea eragin eutsan zeozer xuxurlatu eutsan: gozokiak ekarri ebazan bere urtebetetzea ospatzeko.

Banan-banan, gozokiak eskuz esku pasetan joan ziran, eta poza distiratzten hasi zan denen begietan. Baina haridura gero etorri zan: Anek lkerren begiak estali ebazan besteek kandela bategaz pasteltxo bat prestetan eben bitartean.

— Sorpresa! — oihu egin eben danek batera.

lkerren irribarreak kandela biztuak baino gehiago argitu eban gela. Izan be, benetako alaitasunak ez dau oztoporik ezagutzen: partekatu egiten da, bidertu egiten da eta danak zeozer handiaren parte sentiarazten dauz.

Alkarrizketarako galdera iradokitzaileak

1. Zergaitik uste dozu partekatu gura izan ebazala lkerrek bere gozokiak? Zer erakusten deusku kinu horrek?
2. Zer esan gura dau “benetako poza oztoporik gabe partekatzen dela”? Zelan ikusten dogu istorio honetan?
3. Zelan egin daikugu ezbardin edo bakarrik sentiduten dan nonork poza sentidutea?
4. Zer gauza txikik emon deusue poz handia? Zelan emongo zeunskie poz hori beste batzuei?
5. Gozoki bat oparitu beharko bazendu pozaren sinbolo gisa, nori emongo zeunskio eta zergaitik?

Otoitza

Kaixo, Jesus.
Jesusek laguntzea nahi dut
besteen hobe beharrez kezkatzera,
guztiak ondo partekatzea eta tratatzea.
Nire bihotzean bizitzen utzi nahi zaitut.
Horregatik berekoikeria guztia kendu nahi diot
eta egon daitekeen gauza txar guztia.
Lagundu, Jesus.